

«διότι πάσαι αι επαγγελίαι του Θεού είναι εν αυτώ το ναι, και εν αυτώ το αμήν, προς δόξαν του Θεού δι' ημών» (Β' Κορινθίους, α':20)

«Διότι έχετε χρείαν υπομονής, διά να κάμητε το θέλημα του Θεού και να λάβητε την επαγγελίαν» (Εβραίους, ι':36)

Ο Κύριος ο Θεός, είναι ο Ποιητής του ουρανού και της γης, δηλαδή του χώρου και της ύλης. Αυτός δημιούργησε αστέρες πλανήτες και Γαλαξίες και έθεσε τους νόμους που καθορίζουν τη θέση και τις κινήσεις τους. Αυτός διαμόρφωσε τις κατάλληλες συνθήκες στον πλανήτη Γη, έτσι ώστε να κατοικείται. Έτσι από την ακατασκεύαστη αρχικά ύλη, έφτιαξε τα στοιχεία και την πρώτη βασική για τη ζωή χημική ένωση, το νερό, μετά το επίσης απαραίτητο φως, το φυτικό βασίλειο που παράγει με τη φωτοσύνθεση τροφή και μετά το ζωικό βασίλειο του πλανήτη Γη. Τέλος έπλασε τον άνθρωπο κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσή Του.

Όσο αφορά το βασικό ερώτημα, 'Ποιος είναι ο σκοπός της δημιουργίας;' ο λόγος του Κυρίου απαντά: 'Διότι η μεγάλη προσδοκία της κτίσεως προσμένει την φανέρωσιν των υιών του Θεού'.
(Ρωμαίους η' : 19)

Με βάση αυτό μπορούμε να πούμε ότι όλες οι επαγγελίες του Θεού στους ανθρώπους έχουν να κάνουν με την εκπλήρωση αυτού του σκοπού.

Έτσι ο Θεός αφού δημιούργησε τους πρωτόπλαστους Αδάμ και Εύα τους έθεσε στον κήπο της Εδέμ, να ζουν και να εργάζονται σε ένα κατάλληλο και ευλογημένο περιβάλλον διαβίωσης για αυτούς, δίνοντας τους την ελευθερία να επιλέξουν ανάμεσα στη ζωή και το θάνατο. Οι πρωτόπλαστοι παράκουσαν στο θέλημα του Θεού με αποτέλεσμα, ο μισθός της αμαρτίας που είναι ο θάνατος να έρθει στη ζωή αυτών και των απογόνων τους.

Αμέσως μετά την πτώση των πρωτοπλάστων, ο Θεός έδωσε την πρώτη επαγγελία σχετική με την σωτηρία του ανθρώπου, λέγοντάς στον Σατανά ο οποίος είχε εξαπατήσει μέσω του όφεως την Εύα, 'έχθραν θέλω στήσει αναμέσον σου και της γυναίκός, και αναμέσον του σπέρματός σου και του σπέρματος αυτής αυτό θέλει σου συντρίψει την κεφαλήν, και συ θέλεις κεντήσιν την πτέρναν αυτού'
(Γένεση, γ' :15).

Αυτή η επαγγελία εκπληρώθηκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, του Υιού του Θεού. Διαβάζουμε σχετικά: «ότε όμως ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, εξαπέστειλεν ο Θεός τον Υιόν αυτού, όστις εγεννήθη εκ γυναίκός και υπετάγη εις τον νόμον, διά να εξαγοράση τους υπό νόμον,

διά να λάβωμεν την υιοθεσίαν. Και επειδή είσθε υιοί, εξαπέστειλεν ο Θεός το Πνεύμα του Υιού αυτού εις τας καρδίας σας, το οποίον κράζει Αββά, ο Πατήρ. Ὅθεν δεν είσαι πλέον δούλος αλλ' υιός εάν δε υιός, και κληρονόμος του Θεού διά του Χριστού»

(Γαλάτες, δ' : 4-7)

Συνεπώς σήμερα, στην οικονομία της χάριτος που ζούμε, για να γίνει ο άνθρωπος υιός Θεού, πρέπει πιστέψει και να δεχθεί τον Ιησού Χριστό σαν προσωπικό του Σωτήρα. Διαβάζουμε σχετικά: 'Εις τα ίδια ήλθε, και οι ίδιοι δεν εδέχθησαν αυτόν. Ὅσοι δε εδέχθησαν αυτόν, εις αυτούς έδωκεν εξουσίαν να γείνωσι τέκνα Θεού, εις τους πιστεύοντας εις το όνομα αυτού οίτινες ουχί εξ αιμάτων ουδέ εκ θελήματος σαρκός ουδέ εκ θελήματος ανδρός, αλλ' εκ Θεού εγεννήθησαν.'

(Ιωάννης, α' : 11-13)

Βέβαια και σε όλες τις γενεές των ανθρώπων που προηγήθηκαν της ενανθρώπισης του Ιησού Χριστού, η πίστη του ανθρώπου στις επαγγελίες του Θεού, ήταν το κριτήριο ευαρέσκειας του Θεού σ' αυτόν, σύμφωνα με το γεγραμμένο, 'χωρίς δε πίστεως αδύνατον είναι να ευαρεστήση τις εις αυτόν διότι ο προσερχόμενος εις τον Θεόν πρέπει να πιστεύη ότι είναι και γίνεται μισθαποδότης εις τους εκζητούντας αυτόν' (Εβραίους, ια' :6).

Αναφέρουμε σαν παράδειγμα, τον ονομαζόμενο πατέρα της πίστης, τον Αβραάμ. Όταν φανερώθηκε ο Κύριος στον Αβραάμ, του είπε να βγει από την γη του, από τη συγγένειά του και από το σπίτι του πατέρα του και να πάει στη γη που Αυτός θα του έδειχνε. Επίσης του έδωσε επαγγελίες λέγοντας ότι θα τον ευλογούσε, ότι θα τον έκανε μεγάλο έθνος και ότι μέσω αυτού θα ευλογούνται όλες οι φυλές της Γης (Γένεση, ιβ' :1-2). Ο Αβραάμ, ο οποίος βγήκε από μια συγγένεια ειδωλολατρική (Ιησούς του Ναυή, κδ' :2), δεν το σκέφτηκε πολύ, αλλά πίστεψε στα λόγια του αληθινού Θεού και 'εξήλθε μη εξεύρων που υπάγει' (Εβραίους, ια' :8). Ο Αβραάμ λοιπόν, εφόσον δέχτηκε τον Θεό στη ζωή του, εννόησε ότι έπρεπε να υπακούσει στην φωνή του Κυρίου και εκεί που θα τον οδηγούσε ο Κύριος στην καθημερινή του πορεία, εκεί να πήγαινε και αυτός.

Ο Αβραάμ, έφτασε τελικά στη γη που ο Κύριος του έδειξε, την οποία ο Κύριος, με νέα επαγγελία, υποσχέθηκε να τη χαρίσει στο σπέρμα του. Διαβάζοντας τη συνέχεια της ζωής του Αβραάμ, βλέπουμε ότι δεν ήταν όλα ρόδινα στη ζωή του αλλά πέρασε μεγάλες δοκιμασίες. Η επαγγελία του Θεού ότι θα τον κάνει μεγάλο έθνος, δηλαδή ότι θα κάνει παιδί ή

παιδιά με την Σάρρα την γυναίκα του αργούσε να εκπληρωθεί, μιας και η Σάρρα ήταν στείρα και δεν μπορούσε να τεκνοποιήσει. Ο Κύριος φανεωνόταν στον Αβραάμ και τον ενίσχυε ψυχολογικά με την παρουσία Του και του μιλούσε. Ο Αβραάμ όμως έλεγε στον Κύριο ότι είναι άτεκνος και ότι θα τον κληρονομήσει ο δούλος του ο Ελιέζερ. Όμως ο Κύριος του είπε πως θα του δώσει παιδί που αυτό θα τον κληρονομήσει. Εκείνη την νύχτα, ο Κύριος έδειξε στον Αβραάμ τα άστρα του ουρανού και του είπε ότι όσο είναι το πλήθος των άστρων τόσο θα είναι ο αριθμός των απογόνων του. Τότε ο Αβραάμ πίστεψε στα λόγια του Θεού και αυτή η πίστη του λογίστηκε σε δικαιοσύνη (Γένεσις, ιε' 1-6). Ο Θεός είχε καθορίσει την ώρα και τον χρόνο που ο Αβραάμ θα έκανε παιδί με την Σάρρα. Αρχικά ο Κύριος δεν φανέρωσε στον Αβραάμ πότε θα ενεργήσει. Αφού πέρασαν 24 χρόνια από τότε που έδωσε την επαγγελία, βλέπουμε τον Κύριο να έρχεται στον Αβραάμ και στη Σάρρα και να τους φανερώνει ότι σε ένα χρόνο από εκείνη την ημέρα η Σάρρα θα γεννήσει υιό (τον Ισαάκ). Η Σάρρα αρχικά δεν πίστεψε και γέλασε, μετά όμως που ο Κύριος την έλεγξε γι' αυτό το γέλιο της απιστίας, η Σάρρα φοβήθηκε, γεγονός που αποδεικνύει ότι τελικά και αυτή πίστεψε στην επαγγελία του Κυρίου. Έτσι μετά από λίγο συνέλαβε και μέσα σε ένα χρόνο γέννησε τον Ισαάκ.

Σίγουρα είναι δύσκολο, όπως ήταν στον Αβραάμ και στη Σάρρα, έτσι και στον καθένα μας, να περιμένουμε να εκπληρωθούν προσωπικά μας αιτήματα για τα οποία έχουμε από τον Θεό επαγγελία για την εκπλήρωσή τους. Αυτό που μας έχει υποσχεθεί ο Θεός μπορεί μερικές φορές να αργεί να εκπληρωθεί αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι δεν θα εκπληρωθεί ποτέ. Εφόσον φυσικά μένουμε πιστοί στον Κύριο και δεν αποκάμουμε, σίγουρα θα εκπληρωθεί, διότι εάν δεν αποκάμνωμεν, θέλομεν θερίσει εν τω δέοντι καιρώ (Γαλάτες, ς' :9). Δεν είναι εύκολο φυσικά να περιμένουμε για πολύ καιρό μια μη υλοποιημένη επαγγελία. Το μάθημα της υπομονής είναι πολύ δύσκολο, ειδικά όταν τα προβλήματα είναι μεγάλα και τότε δοκιμάζεται η πίστη μας στον Θεό. Ο Θεός, είναι δίκαιος και δεν ξεχνά τις υποσχέσεις του. Όμως σαν καλός Πατέρας θέλει να δώσει μια παιδεία στα παιδιά Του, ώστε αυτά να εκτιμήσουν σωστά την μέγιστη επαγγελία της σωτηρίας που χάρισε, με τη θυσία του Υιού Του, στη ζωή τους, έτσι ώστε αυτά να παραμείνουν κοντά Του μέχρι τέλους. Γι' αυτό ο Κύριος Ιησούς Χριστός μας δίνει μια επαγγελία, με προϋπόθεση εκπλήρωσης, λέγοντας, 'ζητείτε πρώτον την βασιλείαν του Θεού και την δικαιοσύνην αυτού, και ταύτα πάντα θέλουσι σας προστεθή'

(Ματθαίος, ς' :33). Αν κάνουμε αυτό, δεν θα αποκάμουμε περιμένοντας την εκπλήρωση των προσωπικών επαγγελιών που έχουμε από το Θεό και αφορούν κυρίως αποκατάσταση επαγγελματική ή οικογενειακή ή υγείας στη ζωή μας. Επί πλέον, όταν εκπληρωθούν αυτές οι επαγγελίες στη ζωή μας, δεν θα κινδυνέψουμε να πούμε όταν ο Κύριος μας καλεί 'αγρόν ηγόρασα , και έχω ανάγκην να εξέλθω και να ιδω αυτόν'

ή
'Ηγόρασα πέντε ζεύγη βοών, και υπάγω να δοκιμάσω αυτά
,

ή'
Γυναίκα ενυμφεύθην, και διά τούτο δεν δύναμαι να έλθω'
(Λουκάς, ιδ' :18-20) .

Συνοψίζοντας αναφέρουμε ότι όλες οι επαγγελίες του Θεού είναι ναι και αμήν. Οι μέγιστες και τίμιες επαγγελίες που αφορούν την συγχώρηση και αναγέννηση του αμαρτωλού ανθρώπου όπως και τη δωρεά του Αγίου Πνεύματος, ναι μεν απευθύνονται σε όλους τους ανθρώπους αλλά εκπληρώνονται μόνο σ' αυτούς που μετανοούν και πιστεύουν στον Ιησού Χριστό και το ευαγγέλιό Του. Η ώρα του Θεού για την εκπλήρωση αυτών των επαγγελιών έχει να κάνει συνεπώς με την ειλικρινή μετάνοια, πίστη και την εκζήτηση του θελήματος του Θεού από τον πιστό άνθρωπο στη ζωή του. Οι άλλες επαγγελίες που αφορούν την προσωπική ζωή κάθε πιστού δεν πρέπει να αμελούνται από τον πιστό, αλλά να τοποθετούνται εκ μέρους του, ιεραρχικά κάτω από την εκζήτηση της βασιλείας του Θεού. Τότε μόνο δεν θα κινδυνεύσει να χάσει την σωτηρία της ψυχής του, είτε λαμβάνοντας είτε όχι αυτές τις επαγγελίες. Γι' αυτό ο λόγος του Θεού μας προτρέπει: 'προσέχετε, αδελφοί, να μη υπάρχη εις μήδενα από σας πονηρά καρδιά απιστίας, ώστε να αποστατήση από Θεού ζώντος, αλλά προτρέπετε αλλήλους καθ' εκάστην ημέραν, ενόσω ονομάζεται το σήμερον, διά να μη σκληρυνθή τις εξ υμών διά της απάτης της αμαρτίας διότι μέτοχοι εγείναμεν του Χριστού, εάν κρατήσωμεν μέχρι τέλους βεβαίαν την αρχήν της πεποιθήσεως,...Ας φοβηθώμεν λοιπόν μήποτε, ενώ μένει εις ημάς επαγγελία να εισέλθωμεν εις την κατάπαυσιν αυτού, φανή τις εξ υμών ότι υστερήθη αυτής. Διότι ημείς ευηγγελίσθημεν, καθώς και εκείνοι αλλά δεν ωφέλησεν εκείνους ο λόγος, τον οποίον ήκουσαν, επειδή δεν ήτο εις τους ακούσαντας ηνωμένος με την πίστιν
'(Εβραίους, γ:12-14, δ' :1,2). Αμήν!

